

15/07/2023

Η εορτή της Συνάξεως των Αγίων Αποστόλων στην Τιβεριάδα

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Πανηγυρικά εορτάστηκε στο [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) η [Σύναξη των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων](#) με επίκεντρο την φερώνυμη Ιερά Μονή στην [Τιβεριάδα](#) την Πέμπτη 13 Ιουλίου 2023 (30 Ιουνίου με το παλαιό εορτολόγιο).

Όπως αναφέρεται στο σχετικό δελτίο Τύπου του **Πατριαρχείου Ιεροσολύμων**, «λέγουσα “Σύναξιν» ἡ Ἐκκλησία, ἐννοεῖ τὴν συνάθροισιν τῶν πιστῶν εἰς τοὺς Ἱερούς Ναοὺς, διὰ νὰ ὑμνήσουν τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους τοὺς δώδεκα, διὰ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσαν, φωτισθέντες ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ κηρύξουν Χριστὸν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα καὶ “νὰ σαγηνεύσουν ὅλην τὴν οἰκουμένην”».

Το πρῶν τελέστηκε Θεία Λειτουργία **προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχῃ Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου**, Ἀγιοταφιτῶν Ιερομονάχων καὶ διακόνων, Αραβοφώνων Ιερέων τῶν ομόρων περιοχῶν τῆς Γαλιλαίας.

Ἐψαλλε ὁ Αρχιμανδρίτης Αρτέμιος δεξιὰ στα ἐλληνικά καὶ ἡ χορωδία τῆς Ἀκκρῆς ἀριστερά στα ἀραβικά.

Παρέστη ὁ ἐπίτιμος Πρόξενος τῆς Ελλάδος στὴ Χάιφα κ. Κωνσταντῖνος Ζηνόβιος καὶ προσευχήθηκαν πιστοὶ τῆς περιοχῆς τῆς Γαλιλαίας.

Ὁ **Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος** κήρυξε τὸν Θεῖο λόγο κάνοντας, μεταξύ ἄλλων, ιδιαίτερη ἀναφορά στὴ σημασία τῆς Αποστολικῆς διαδοχῆς γιὰ τὴν **Εκκλησία** καὶ τὸ σωτηριώδες ἔργο τῆς.

Αναλυτικὰ ὁ Μακαριώτατος ἀνέφερε:

«Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ’ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν», (Ματθ. 28, 18-20).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ Προσκυνηταί,

Ἡ ἐν τοῖς ἁγίοις δώδεκα Ἀποστόλοις ἐνδημήσασα Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, τῆς μετὰ τὴν Ἀνάστασίν Του ἐμφανίσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, «ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος» (Ἰωάν. 21,1), ἵνα ἐορτίως τιμήσωμεν τὴν Σύναξιν αὐτῶν.

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἀποτελοῦν τό θεμέλιον τῶν πιστῶν μελῶν τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς τοῦτο διακηρύσσει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστέ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 2, 19-20).

Καί τοῦτο διότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Κύριος, ὅπως πρῶτον πορευόμενοι μαθητεύσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δεύτερον διδάσκουσιν τὰ ἔθνη τηρεῖν ὅσα παρήγγειλεν αὐτοῖς καὶ τρίτον διεβεβαίωσεν αὐτούς, ὅτι αὐτός ὁ Κύριος εἶναι μετ' αὐτῶν [τῶν μαθητῶν] πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, (Πρβλ. Ματθ. 28, 18-20).

Τὰ τρία ταῦτα χαρακτηριστικά τῆς ιδιότητος τῶν ἀποστόλων συνιστοῦν τὸν ἀποστολικὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἔλαβον τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οὐχὶ ἡθικῶς ἀλλὰ οὐσιωδῶς. «Οἱ δέ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ Πνεύματος Ἁγίου» (Πράξ, 13,52) κατὰ τὸ κήρυγμά των εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, γράφει ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς. Εἰς δέ τὸν ἀπόστολον Πέτρον λέγει Κύριος: «σύ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16,18). Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἵγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε Σοφοί, ἐν ὑπερώῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλά διδάγματα· καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τῶν θεμερίων τοῦ συλλόγου τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τῶν ἐκλεγέντων ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὠκοδομήθη ἀφ' ἑνὸς μὲν ἢ ἐν τῷ κόσμῳ ἐπίγειος Ἐκκλησία, ἔχουσα ὡς πολίτας τοὺς Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι εἶναι ἤδη κατὰ Παῦλον «συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ» (Ἐφ. 2,19) καὶ «ἐπὶ γῆς διατρίβουσιν, ἀλλ' ἐν οὐρανῷ πολιτεύονται» κατὰ Διόγνητον· Ἀφ' ἑτέρου δέ, ἀνεδείχθη τό ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ πολίτευμα αὐτῆς [τῆς Ἐκκλησίας], δηλονότι ὁ τρόπος ζωῆς τῆς εὐσεβείας ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος διακυβερνήσεως αὐτῆς, βασιζόμενος ἐπὶ τοῦ Συνοδικοῦ συστήματος, τοῦ συσταθέντος ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ συγγραφέως τῶν «Πράξεων τῶν Ἀποστόλων» Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, λέγοντος: «συνήχθησαν δέ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου...», (Πράξ. 15,6).

Ἐξ ἄλλου, οἱ Ἀπόστολοι διωρίσθησαν ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου διάδοχοι Αὐτοῦ, ὡς προσφυῶς λέγει καὶ ὁ ὁσιος Παχώμιος: «Ὁ Θεὸς Λόγος, ... ἀνερχόμενος εἰς τὸν οὐρανὸν προκατεστήσατο [=διώρισε προηγουμένως] διαδόχους Αὐτοῦ τοὺς ἀποστόλους».

Τὴν σημασίαν καὶ τό περιεχόμενον τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τό σωτηριῶδες ἔργον αὐτῆς διατυπώνει μέ ἀκρίβειαν ὁ Ἱππόλυτος Ρώμης, λέγων: «Τό ἐν Ἐκκλησίᾳ παραδοθέν Ἅγιον Πνεῦμα, οὗ τυχόντες πρότεροι [=πρωτύτεροι] οἱ ἀπόστολοι, μετέδωσαν τοῖς ὀρθῶς πεπιστευκόσιν· ὧν ἡμεῖς διάδοχοι τυγχάνοντες τῆς τε αὐτῆς χάριτος μετέχοντες ἀρχιερατείας τε καὶ διδασκαλίας καὶ φρουροὶ τῆς Ἐκκλησίας λελογισμένοι».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι θεωροῦνται φρουροὶ τῆς Ἐκκλησίας, διό καὶ τό ἰδιάζον συστατικόν αὐτῆς εἶναι ἢ «Ἀποστολικότης». Ἀκούσωμεν καὶ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ, λέγοντος ἐν ταῖς Πράξεσιν τῶν Ἀποστόλων: «Ὡς δέ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ», (Πράξ. 16,4). [Καὶ ἀναλυτικώτερον· καθὼς δέ διέβαινον τὰς πόλεις παρέδιδον διὰ προφορικῆς διδασκαλίας εἰς τοὺς ἐν αὐταῖς πιστοὺς νὰ φυλάττουν τὰς ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὀριστικῶς κριθῇ ὡς μόναι ὀρθαί ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους, πού ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ].

Ἀξιοσημείωτος ἐν προκειμένῳ ἡ προτροπή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Τιμόθεον, λέγων: «ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κenoφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν», (Α΄ Τιμ. 6, 20-21), «τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν», (Β΄ Τιμ. 1,14).

Εὐστόχως οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ συσχεψάμενοι, ποιοῦνται μνείαν τῆς «ἀποστολικότητος» τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς Πίστεως, διακηρύσσοντες: «Πιστεύω εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν». Καὶ τοῦτο διότι οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι καθίστων κατὰ πόλεις καὶ ἐχειροτόνουν Πρεσβυτέρους καὶ Ἐπισκόπους «ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ», (Πράξ. 20,28).

Ἰδού λοιπὸν διὰ τί οἱ Ἀπόστολοι καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ «ἀρχιποίμενες ἢ καὶ ἀρχιτέκτονες τῆς κοινῆς πάντων εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς». Ἰδού καὶ πάλιν διὰ τί τό σχίσμα ἐν τῷ σώματι τῆς Μιᾶς, Ἁγίας καὶ Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ μέγα ἀμάρτημα: διότι δολιεύεται τὴν διασάλευσιν τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς, τῆς ὁποίας γνήσιοι καὶ αὐθεντικοὶ φορεῖς εἶναι οἱ κανονικὴν ἔχοντες χειροτονίαν ἐπίσκοποι τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, οἱ τιμῶντες τὴν πάνσεπτον μνήμην τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Ἀποστόλων ἱκετευτικῶς μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Σῶτερ ἀγαθέ, ὁ φύσει φιλόανθρωπος καὶ πολυεύσπλαγχνος, ταῖς τῆς πανυμνήτου σου, Μητρὸς Παρθένου θεαῖς ἐντεύξεσι, Πέτρου πρεσβείαις Παύλου τε, τῶν Ἀποστόλων τῶν σῶν, τά ἐλέη, σου καὶ τὴν βοήθειαν, οὐρανόθεν ἡμῖν ἐξαπόστειλον». Ἀμήν, ἔτη πολλά».

Μετά τη θεία Λειτουργία ακολούθησε δεξίωση και τράπεζα από τον επιμελούμενο της Μονῆς Αρχιμανδρίτη π. Παρθένιο.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

